

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 18-039

Appellant is op 17 oktober 2018 in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie geweest onder nummer 85533 op de klacht van de competitieleider van de KNZB:

Datum: 12 oktober 2018.

Sanctie: met ingang van 13 oktober 2018 niet deelnemen aan alle bindende waterpolowedstrijden voor de periode waarin het team waarvoor appellant als vaste speler staat of wordt opgegeven, 6 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams, NTC en Jeugd.

Overweging: reactieve elleboogstoot (artikel L6.1).

Wedstrijd: Aquapoldro H1 – WS Twente H1, gespeeld op 29 september 2018.

Aan appellant is per 1 november 2018 opschorting van de door de Tuchtcommissie opgelegde straf verleend.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van appellant behandeld op 10 november 2018. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. R.L.J. Toet, fungerend voorzitter, mr. F.W. Drost, lid, en F.A.W.P. van Lierop, fungerend secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de op de zaak betrekking hebbende processtukken, waaronder het beroepschrift van appellant d.d. 17 oktober 2018 en een aanvullende verklaring van scheidsrechter D.
Ter zitting heeft de Commissie van Beroep appellant gehoord en de trainer/coach van WS Twente en in die hoedanigheid aanwezig bij de wedstrijd.
3. Uit het rapport van scheidsrechter B. blijkt dat appellant een elleboogstoot naar het hoofd van zijn tegenstander ten laste wordt gelegd.
In zijn verweerbrief merkt appellant op: *'De beschrijving van de scheidsrechter klopt grotendeels, de nuance zit hem in het niet naar behoren kunnen begeleiden van de wedstrijd door de arbitrage', en 'Door nalatenschap van de arbitrage door het niet ingrijpen begon dit steeds vaker voor de komen. Toen ik in de derde periode op de midvoorpositie lag was ik er 'klaar' mee en draaide mij vervolgens abrupt om waardoor ik per ongeluk mijn tegenstander heb geraakt'.*
In zijn beroepschrift verklaart appellant: *'Ik kan niet ontkennen dat ik per ongelijk mijn tegenstander heb geraakt tijdens het omdraaien naar hem. Dit was aan de bovenkant van zijn schouder, dus niet zoals beschreven staat, het hoofd. Daarnaast kan ik mij amper voorstellen dat de heer B. niet heeft (kunnen) constateren dat mijn tegenspeler mij heeft proberen te blesseren doormiddel van het geven van knietjes in mijn rug en zij.'*
Ter zitting beschrijft appellant de in zijn ogen fanatieke wedstrijd, waarin erg fysiek werd gespeeld. De scheidsrechters grepen – vooral bij doodspel momenten – onvoldoende in. Voorafgaande aan zijn overtreding kreeg appellant wederom een knietje in zijn rug, waarna hij zich omdraaide om aan te geven dat zijn tegenstander 'eens normaal moest doen'. Hierbij raakte hij zijn tegenstander met zijn elleboog op zijn schouder en beslist niet op zijn hoofd, aldus appellant, en voegt hieraan toe dat hij beslist niet de intentie had zijn tegenstander te blesseren.
De trainer/coach omschrijft de actie van appellant als een abrupte, niet opzettelijke beweging. Zij kent appellant als een sportieve speler. Als trainer/coach geeft zij aan bijzonder alert te zijn op het geven van commentaar door haar spelers op de scheidsrechters. In de tweeënhalf jaar dat zij deze functie bekleedt, is het nog niet voorgekomen dat een speler met een rode kaart voor praten c.q. beledigen van de scheidsrechters is bestraft, aldus de trainer/coach.
4. In zijn aanvullende verklaring geeft scheidsrechter D. aan het voorval niet te hebben geconstateerd en voegt hieraan toe: *'Ik heb het verweer van de Dhr. B. gelezen en daarin verwijst hij naar de arbitrage voor het niet ingrijpen, ik kan hier niet mee gaan. Het was een fysieke wedstrijd vanuit beide ploegen en wij hebben als scheidsrechters hierin consequent en adequaat in opgetreden'.*

De Commissie van Beroep overweegt als volgt:

5. Aan de hand van de spelsituatie heeft de Commissie van Beroep niet de overtuiging dat appellant na een draaiende actie bewust zijn tegenstander op het hoofd wilde raken om hem zodoende letsel toe te brengen. Voor de Commissie van Beroep is wel komen vast te staan dat sprake is geweest van reactieve beweging met de elleboog waarbij zijn tegenstander werd geraakt, hetgeen door appellant niet wordt ontkend. Een straf van 4 wedstrijden uitsluiting acht de Commissie passend.
Daarnaast overweegt de Commissie van Beroep nog het volgende. Ten aanzien van de beoordeling van overtredingen, of van omstandigheden die samenhangen met waterpolowedstrijden, is de waarneming van de scheidsrechter voor de Commissie van Beroep van zwaarwegend belang. De opmerkingen van appellant in

zowel zijn verweer- als beroepschrift getuigen niet van voldoende respect voor de arbitrage. In het recente verleden is appelland door de Tuchtcommissie voor gebrek aan eerbied bestraft. Voorts is appelland in de afgelopen vier jaar meerdere malen bestraft voor onbeheerst spel en reactief slaan. Deze recidiven in aanmerking nemend legt de Commissie van Beroep appelland bovendien een voorwaardelijke straf van 2 wedstrijden op.

De Commissie van Beroep beslist derhalve:

6. a. De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 12 oktober 2018.
- b. De Commissie van Beroep ontzegt appelland onvoorwaardelijk het recht ingaande 13 oktober 2018 deel te nemen aan alle bindende wedstrijden voor de periode, waarin het team waarvoor hij als vaste speler staat of wordt opgegeven 4 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK-wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams, NTC en jeugd.
Eventueel als gevolg van de uitspraak van de Tuchtcommissie niet gespeelde wedstrijden dienen verrekend te worden.
- c. De Commissie van Beroep ontzegt appelland voorwaardelijk het recht deel te nemen aan alle bindende wedstrijden voor de periode waarin het team waarvoor hij als vaste speler staat of wordt opgegeven, 2 bindende competitiewedstrijden moet spelen, met een proeftijd van 2 jaar, ingaande op de dag dat de onvoorwaardelijke straf is beëindigd.
- d. De opschorting van de straf wordt met ingang van 17 november 2018 opgeheven.
- e. De Commissie van Beroep handhaaft de door de Tuchtcommissie opgelegde bijdrage van € 29,85 in de kosten van het geding, waarvoor de Bondspenningmeester wordt verzocht de depotrekening van de vereniging WS Twente te belasten.

Nieuwegein, 15 november 2018.

mr. R.L.J. Toet, fungerend voorzitter
mr. F.W. Drost, lid
F.A.W.P. van Lierop, fungerend secretaris